

عنوان مقاله:

الزامات برنامه ریزی راهبردی و عملیاتی جهت ساماندهی بافت فرسوده شهری (مورد مطالعه: منطقه 17 تهران)

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری با تاکید بر اشتغال زایی در صنعت ساختمان (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

رحیم سرور - دانشیار و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر

وحید نجفی - دانشجوی دکترای جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اسلامشهر

مجید شاهرودی - دانشجوی دکترای جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اسلامشهر

خلاصه مقاله:

بیش از چند دهه است که محله های قدیمی شهری به فراموشی سپرده شده اند. بسیاری از بافتهای سنتی که زمانی مایه افتخار شهرها بودند بیش از پنجاه سال است که در حال فرسایش رها شده اند تقریباً 0. تمامی جمعیت این مناطق جابجا شده و میراث تاریخی، فرهنگی و اجتماعی ویژه محله های مختلف یا منقرض شده و یا در حال انقراضاند. به دنبال تحولات انقلاب صنعتی در زمینه های تکنولوژیکی اقتصادی- اجتماعی و پیامدهای ناشی از هجوم و تمرکز جمعیتها و فعالیتها به بخش مرکزی شهرها این بافتها دچار افت فیزیکی، اقتصادی و اجتماعی شوند این فرایند باعث شد که باگذشت زمان، بافتهای قدیمی و مرکزی شهرها پویایی خود را از دست بدهند و محله های خوب شهری به محله های پست و مسیله دار تبدیل شوند و دچار عدم تعادل گشته و قادر به پاسخگویی نیازهای جدید جوامع شهری نیستند. این در حالی است که بافتهای قدیمی و فرسوده شهری به دلیل مرکزیت جغرافیایی، سهولت دسترسی، استقرار بازار (فعالیتهای تجاری) و دارا بودن ارزشهای تاریخی و فرهنگی، دارای ظرفیت بالقوه برای تولید درآمد و به تبع آن پرداخت اجاره بهاء میباشد. علیرغم این ویژگیها محلات مسکونی پیرامون هسته تجاری، به دلایلی از جمله: بافت سنتی شبکه معابر، فرسودگی واحدهای مسکونی، ضعف زیرساختها و مشکلات زیست محیطی، مسیر رکود و عقبماندگی را طی میکند. تداوم چنین فرمهای فضایی باعث شکل گیری نوعی از فرایند اجتماعی، اقتصادی، در محلات مسکونی بافتهای قدیمی و فرسوده شده است، که در آن گروه های با درآمد بالا از این محلات خارج شده و مهاجرین و کارگران و عمدتاً فقیر، جایگزین آنها شدهاند. از طرفی، برخی از واحدهای مسکونی در معرض تهاجم و فشار فعالیتهای ناشی از بازار واقع شده و به کارگاه های تولیدی یا انبار تبدیل شده اند. مجموعه این عوامل، باعث کاهش مطلوبیت سکونت در این بافتها شده است. بر همین اساس هدف اصلی پژوهش حاضر برنامه ریزی راهبردی و عملیاتی جهت ساماندهی بافت فرسوده شهری منطقه 17 تهران می باشد. برای رسیدن به این هدف با به کارگیری تکنیک SWOT به شناسایی عوامل منفی و مثبت در بافت قدیم این منطقه تلاش نمود تا به ارایه برنامه ریزی استراتژیک برای نوسازی و بهسازی این بافت بپردازد. نتایج تحقیق نشان داد که بافت مورد نظراً کمبود زیرساختهای فیزیکی مواجه است که خود نیازمند اقدامات فوری برای تجدید حیات شهری است.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی، ساماندهی، بافت فرسوده شهری، منطقه 17 تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/785405>



